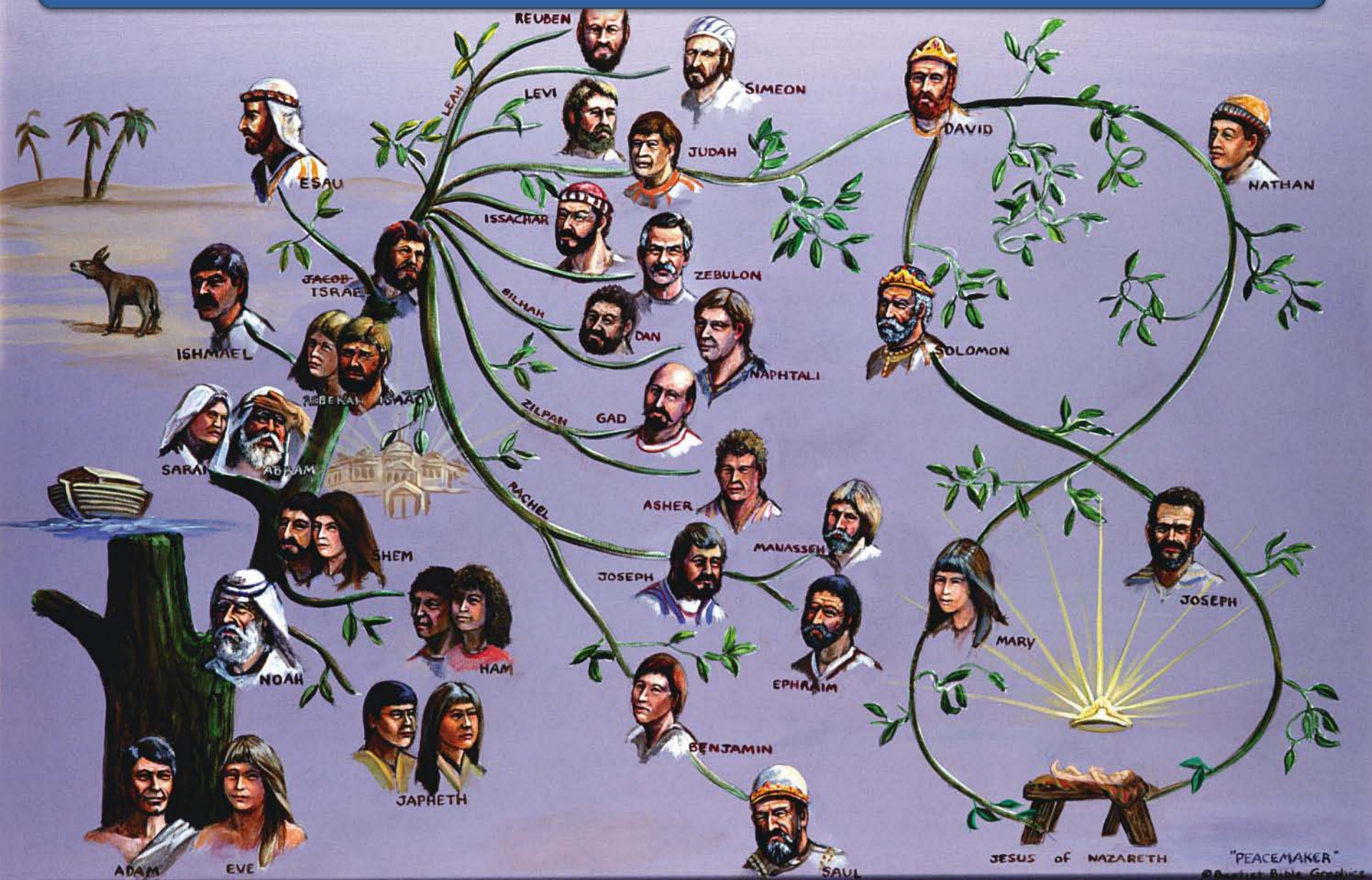
A religious painting depicting the Virgin Mary in profile, looking down at the infant Jesus who is lying in a manger. The scene is set against a warm, golden background. The text 'FIUL LUI DAVID' is overlaid in large, gold, 3D-style letters in the upper right quadrant.

FIUL LUI DAVID

Studiul 1 pentru 2 aprilie 2016

Când a scris evanghelia, Matei a vrut să ne arate:

Când a scris evanghelia, Matei a vrut să ne arate:

Pe Isus ca Mesia, Fiul lui David.

O genealogie care trece cu vederea originea eternă și divină a Regelui pentru a ne prezenta o ascendență din bărbați și femei marginalizați și păcătoși.

Pe Isus ca Mântuitor, în care au crezut și ascendenții Săi (Matei 1:21).

Pe păgânii care se închinau pentru a-L onora pe Rege ca Mântuitor.

Pe Isus, identificându-se cu păcătoșii, asemenea vameșului Matei, pentru a-i putea răscumpăra și ai aduce la înălțimea fiilor și fiicelor lui Dumnezeu.

FIUL LUI DUMNEZEU (Ioan 1:1-3; Evrei 1:1-3; Mica 5:2)

«La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu» (Ioan 1:1)

«a făcut și veacurile... [și] care ține toate lucrurile cu Cuvântul puterii Lui» (Evrei 1:2-3)

«și a cărui obârșie se suie până în vremuri străvechi, până în zilele vecinicii.» (Mica 5:2)

Vechiul Testament a început cu o carte despre crearea lumii, iar Evanghelia după Matei (și Noul Testament) începe cu o carte despre Creatorul Însuși și despre lucrarea de răscumpărare pe care doar Creatorul o putea realiza.

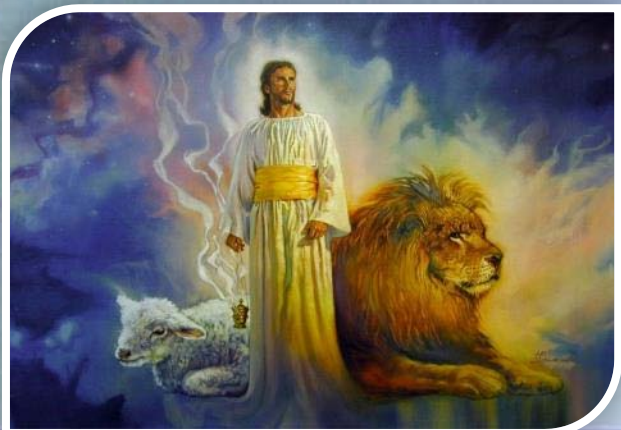
În timp ce Ioan își începe evanghelia înălțând divinitatea lui Isus, Matei o face înălțând umanitatea acestuia: Isus este Mesia proclamat de profeții (Matei 1:23; 2:6, 18, 23).

FIUL LUI DAVID

«Cartea neamului lui Isus Hristos, fiul lui David, fiul lui Avraam.»
(Matei 1:1)

Gândindu-se inițial la cititorii iudei, Matei Îl prezintă pe Isus ca Mesia: sămânța lui Avraam (Geneza 22:18); fiul lui David (Isaia 9:7).

Lui David i s-a promis un tron tare, veșnic (2 Samuel 7:16).

Aceasta s-a împlinit în descendența sa (Fapte 2:29-30), Isus din Nazaret, «rădăcina și sămânța lui David» (Apocalipsa 22:16).

FEMEILE DIN GENEALOGIE

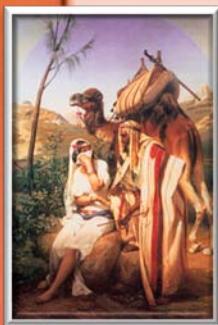
(Matei 1:2-17)

«Iuda a născut pe Fares și Zara, din Tamar;... Salmon a născut pe Boaz, din Rahab; Boaz a născut pe Obed, din Rut; ... Împăratul David a născut pe Solomon, din văduva lui Urie» (Matei 1:3, 5-6)

În vechile genealogii nu erau menționate femeile. Cu toate acestea, Matei a inclus patru dintre ele în genealogia lui Mesia.

Ele, cu siguranță ne vorbesc de păcat și de excluderea poporului lui Dumnezeu.

Totuși, au fost exemple de credință. Demne de a fi mame pentru Mesia.

Tamar: Imorală (Gen. 38)

- «Iuda le-a cunoscut, și a zis: „Ea este mai puțin vinovată decât mine» (Gen. 38:26)

Rut: Moabita (Deut. 23:3)

- «I-a născut noru-ta, care te iubește, și care face pentru tine mai mult decât șapte fii.» (Rut 4:15)

Rahab: Curva (Iosua 2:1)

- «Prin credință n-a perit curva Rahav împreună cu cei răzvrățiți.» (Evr. 11:31)

Batșeba: Adultera (2Sam 11:2-3)

- «Ea a născut un fiu, pe care l-a numit Solomon, și care a fost iubit de Domnul» (2Sam.12:24)

MÂNTUITORUL

(Matei 1:18-25)

«Ea va naște un Fiu, și-i vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.» (Matei 1:21)

Isus a venit pe lume ca să îi salveze pe păcătoși.

Între strămoșii Săi erau oameni păcătoși. Unii s-au pocăit, alții nu.

În realitate, lumea nu a fost niciodată lipsită de păcătoși:

«Fiindcă pe pământ nu este nici un om fără prihană, care să facă binele fără să păcătuiască.» (Eclesiastul 7:20).

De aceea, Isus a venit să salveze persoane asemenea nouă: păcătoși care au nevoie de mântuire.

«Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi. » (Romani 5:8)

REGELE IUDEILOR

(Matei 2:1-14)

«și au întrebat: „Unde este Împăratul de curând născut al Iudeilor? Fiindcă I-am văzut steaua în Răsărit, și am venit să ne închinăm Lui.”» (Matei 2:2)

În Evanghelia lui Luca îl vedem pe Isus născându-se într-un staul umil, adorat de păstorii care își păzeau turmele la periferie (cu siguranță, nu 25 decembrie pentru emisfera nordică).

Matei, pe de altă parte, îi prezintă pe Iosif și Maria locuind deja în casă, dispuși să facă din Betleem căminul lor (Matei 2:11).

Interesant în această istorie este că niște neamuri îl recunosc pe Isus ca Rege al Iudeilor, în timp ce iudeii se tem sau ignoră venirea Regelui.

«Comunitățile care mărturisesc, în această generație, a fi ale Domnului Hristos, se bucură de cele mai mari privilegii. Domnul ne-a fost descoperit într-o lumină mereu crescândă. Privilegiile noastre sunt cu mult mai mari decât au fost privilegiile vechiului popor al lui Dumnezeu. Noi nu avem numai lumina cea mare ce a fost încredințată poporului Israel, ci noi avem dovezile mereu crescânde ale mântuirii celei mari ce ne-a fost adusă prin Domnul Hristos. Ceea ce pentru poporul Israel era un simbol, o umbră, pentru noi este o realitate. Ei aveau istoria Vechiului Testament; noi avem Vechiul și Noul Testament. Noi avem asigurarea unui Mântuitor care are să vină, un Mântuitor care a fost crucificat, dar care a înviat și care ieșind din mormântul lui Iosif a proclamat: „Eu sunt învierea și viața”. Prin cunoașterea Domnului Hristos și a iubirii Sale, Împărăția lui Dumnezeu se află în mijlocul nostru. Domnul Hristos ne este descoperit în predici și cântat în cântări. Ospățul spiritual este din abundență așezat înaintea noastră. Haina de nuntă, care ne este pusă la dispoziție, având un preț nespus de mare, este oferită cu generozitate și fără plată oricărui suflet. Prin solii lui Dumnezeu, ne sunt prezentate neprihănirea Domnului Hristos, îndreptățirea prin credință, „făgăduințele nespus de mari și sfinte” ale Cuvântului lui Dumnezeu, o intrare liberă la Tatăl, prin Hristos, mângâierea Duhului Sfânt și asigurarea bine întemeiată a vieții veșnice în Împărăția lui Dumnezeu. Ce ar fi putut face Dumnezeu pentru noi și n-a făcut, spre a pregăti, pentru noi, cina cea mare, ospățul ceresc?»